

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821202107
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5821202107.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudca - spravodajca) a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o. so sídlom Kubániho 15, Bratislava, proti žalovanej: K. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXX, D., o zaplatenie 1.291,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/40/2021-74 zo dňa 07. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalovanej odmieta.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom pre zmeškanie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.291,54 eur s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň uložil žalovanej povinnosť (§ 255 ods. 1 CSP) nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia odkázal na § 274 a § 275 CSP a konštatoval, že žalovaná sa napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavila na pojednávanie dňa 07. 12. 2022 a žalobca navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Na základe toho súd prvej inštancie konštatoval, že sú splnené procesné podmienky pre vydanie tohto typu rozsudku (pre zmeškanie).

3. K procesným súvislostiam okresný súd doplnil, že žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že zmluva o úvere, na základe ktorej si žalobca uplatnil svoj nárok, je zmluvou spotrebiteľskou a že obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný. Svoje tvrdenia však nijako nevysvetlila a ani neosvedčila, že by zmluva o úvere mala charakter spotrebiteľskej zmluvy. Naopak, z tejto zmluvy vyplýva, že žalovaná je v nej označená ako osoba oprávnená na podnikanie na základe oprávnenia vydaného dňa 15. 11. 2013 v Rakúsku na výkon činnosti opatrovateľky s miestom výkonu činnosti XXXX J., R. XX/X. V žiadosti o úver žalovaná uviedla, že peniaze chce využiť na kúpu počítača na podnikanie. V bode 1.2 zmluvy o úvere je dohodnuté, že žalovaná pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na účel vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jej podnikateľskej činnosti: A - Investícia (nákup náradia, strojov, nábytku, výpočtová technika, atď.), oprava auta na podnikanie.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie teda žalovaná neposkytla žiadne konkrétne tvrdenia, ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, že zmluva má povahu spotrebiteľskú, a to napriek tomu, že v zmluve vyhlásila, že ju uzatvára ako podnikateľka a peniaze z úveru použije na účely svojho podnikania. Okrem toho žalovanú aj upozornil prípisom zo dňa 09. 11. 2020, že spor nepovažuje za spotrebiteľský. Uzavrel, že žalovaná mala objektívne možnosť navrhnuť dôkazy na preukázanie svojho

tvrdenia, že zmluva o úvere je v skutočnosti spotrebiteľskou zmluvou, do vyhlásenia rozsudku však žiadne návrhy v tomto smere neprodukovala.

5. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a zamietnutia žaloby.

6. Podľa odvolateľky vychádzalo napadnuté rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nevykonal navrhnuté dôkazy a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že ide o spotrebiteľský spor, kde vystupuje ako spotrebiteľka. Odkázala na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a argumentovala, že pokiaľ bola dňa 04. 12. 2017 vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, týmto dátumom začala plynúť 15-denná lehota, po uplynutí ktorej mohol žalobca vyhlásiť úver za predčasne splatný, t. j. mohol tak urobiť až po 19. 12. 2017. Žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný už 14. 12. 2017, teda skôr, ako mu to dovoľuje zákon. Konštatovala, že vyhlásenie úveru za predčasne splatný je podľa § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Z uvedeného dôvodu nebol podľa nej žalobca oprávnený domáhať sa úhrady celej sumy dlhu v zmysle úverovej zmluvy.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovanej odmietol podľa § 386 písm. c) CSP.

9. Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

10. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Odvolateľka podaným opravným prostriedkom napadla rozsudok pre zmeškanie, ktorá skutočnosť znamená vo všeobecnosti neprípustnosť odvolania v zmysle citovaného § 356 písm. b) CSP.

12. Výnimku z uvedeného pravidla predstavuje procesná situácia, kedy neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie - s ohľadom na argumentáciu žalovanej prezentovanú v odvolaní i v odpore proti platobnému rozkazu, by mohlo uvedené v aktuálnej veci platiť za predpokladu zistenia, že právny vzťah sporových strán má spotrebiteľský charakter. Z ustanovenia § 299 ods. 1 CSP totiž vyplýva neprípustnosť ukončenia sporu rozsudkom pre zmeškanie, ak by mal byť vydaný v neprospech spotrebiteľa.

13. Krajský súd sa preto primárne venoval posúdeniu/vyhodnoteniu charakteru určujúceho právneho vzťahu. V tejto spojitosti žalovaná síce už v (spomínanom) odpore a tiež v odvolaní upriamovala pozornosť na svoj spotrebiteľský status a poukazovala na neprijateľné podmienky úverovej zmluvy i nesplnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa, avšak len vo všeobecnosti. Žiadnu bližšiu/konkrétnu argumentáciu v kontraste s obsahom uzavretej úverovej zmluvy neprezentovala.

14. Je tu potrebné zdôrazniť, že nárok uplatnený žalobcom v spore mal svoj základ v zmluve o úvere, ktorá vznikla na žiadosť žalovanej o „biznis úver“ s označením žalovanej ako podnikateľky žiadajúcej finančné prostriedky za účelom kúpy počítača na podnikanie, pričom žalovaná tu figuruje ako podnikateľka zapísaná do živnostenského registra v Rakúsku („Gewerberegister“).

15. Nadväzne, pre kvalifikované spochybnenie tohto skutkového zistenia/deja (t.j., že žalovaná je podnikateľ a žiada o „biznis“ úver za účelom kúpy počítača na podnikanie) je, mimo rámca rozumnej pochybnosti, bez ďalšieho nepostačujúcim všeobecné tvrdenie, že ide o spotrebiteľský vzťah a to i pri akceptácii určitej (nie bezhraničnej) miery aktivizmu, ktorá sa od súdu pri spotrebiteľských vzťahoch očakáva/požaduje. Z ustanovenia § 295 CSP síce vyplýva oprávnenie súdu v spotrebiteľskom spore vykonať dôkazy bez ohľadu na procesný návrh spotrebiteľa, ktoré pravidlo však nemožno rozširovať aj na pomoc súdu v podobe kreovania tvrdení, ktoré v (domnelom spotrebiteľskom) spore nezazneli. Takáto miera aktivizmu súdu nemá základ v procesnej úprave Civilného sporového poriadku; naopak povinnosť formulovať skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 1 CSP) je výrazom zodpovednosti strany sporu za výsledok sporu. Od tejto povinnosti pritom nie je oslobodený ani domnelý spotrebiteľ, domáhajúci sa uznania tohto svojho postavenia a tomu prináležiacich procesných „výhod“.

16. Za okolností súdnej veci by to totiž znamenalo, že by si súd musel sám „vystavať/vytvoriť“ skutkový dej, čo je neakceptovateľné. Inými slovami, žalovaná nijako nevysvetlila spotrebiteľský charakter sporu (napr. prečo by malo/mohli ísť o kúpu počítača nie pre podnikateľské účely, čím by sa mohla narušiť existujúca/citovaná konzistentná konštrukcia zakladajúca konštatovanie, že sa nejedná o vzťah spotrebiteľský), neuviedla relevantné, resp. žiadne tvrdenia, ktoré by mohli viesť k danému záveru, z ktorého dôvodu musel aj krajský súd dospieť k tomu, že v danej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v neprospech žalovanej.

17. Na základe opísaných úvah krajský súd odvolanie žalovanej smerujúcej proti rozsudku pre zmeškanie preto krajský súd odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 256 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaná zavinila, že odvolanie bolo odmietnuté, ktorá skutočnosť by založila nárok žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže uvedený subjekt ostal v odvolacom konaní pasívny, bolo rozhodnuté súhrnným výrokom o nepriznaní náhrady trov žiadnej zo sporových strán.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch upravených v § 429 ods. 2 CSP.